

7.4.60, יום ה'

בבוקר בשעת הצערה הודיע הרדיו כי המורים התיכונים החליטו להיענות לבקשתי ולהפסיק החרם. כמו כן הודיע קול ישראל כי המורה שמירא הקריא מכתב שלי אליו על דבר עצמאות המורים. לא מסרתי לשמירא כל מכתב - וחמזה הדבר, כי שמירא הוא בלי ספק איש ישר.

בשיחתי את שמירא שלשום הסכמתי אהו על שלושה אלה: (1) סידור מוסכם, (2) אכנס חברי הקורה, (3) מעמד מיוחד במסגרת הס' המורים. אסרתי לו שאספול בדבר עד סוף סיון - ואם לא יושב הסכם עד אז - אסתלק, וכל צד יהיה חופשי.

- באחת וחצי הודיע קול ישראל בשם שמירא כי הידיעה על מכתב ממני אינה נכונה. לא מסרתי לו כל מכתב, אלא הבטחתי לפטר בסכסוך.

10.4.60, יום א'

כל הקדמונים המקטו בפסוק (שמות י"ב 40) "מושב בני ישראל אשר ישבר במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה". חרגום יונתן בן עוזיאלו ואמיתו דיתבו בני ישראל במצרים חלתינן שמיטין דשניין דשכונחון מאתן ועשר שניין, ומגין ארבע מאה וחלתינן שניין מן דמליל כח' לאברהם מן שנהא דמליל עמיא באמור בנימן בינו ספוגיא

דאיהיליד יצחק עד דנמקו מריקין ממערים ארבע מאה שנין, והוה בכרן יומא הדין
נמקו כל חיליא דיי מריקין מארבעא דעמרים.

רבי אומר: "ואי אפשר לומר בארץ לבדה, שהרי קהה בין הבאים עם יעקב היה
צא והשוב כל שנאמר וכל שנות עמרם בנו ושמונים של משה לא חמסאס כל כך, ועל כרחך
הרבה שנים היו לקהה עד שלא ירד למצרים, והרבה משנות עמרם נבלעים בשנות קהה,
והרבה משמונים של משה נבלעים בשנות עמרם, הרי שלא חמסא ארבע מאות לביאת
מצרים וכו' וזה אחד מן הדברים ששנו לתלמי המלך" (במרגום השבעים).

מכילתי אומר: ומושב בני ישראל אזר יסבו בארץ מצרים ובארץ כנען ובארץ
גושן שלשים שנה וארבע מאות שנה, וזה אחד הדברים שכתבו לתלמי המלך.

בראשית רבה (פס"ג - ג'): ר' נחן אמר מילתא עמוקתא היא: א ומושב בני
ישראל אטר יסבו במצרים ובארץ כנען ובארץ גושן שלשים שנה וארבע מאות שנה.

פרקי דרבי אליעזר פס"ח: רבי אלעזר בן עזריה אומר לא יסבו במצרים אלא

133 שנים כו', ובאן הוא אומר ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה, אמר לו רבי

אלעזר בן ערף: לא אמר מקב"ה לאברהם אלא ששעה שהיה לו זרע, שנאמר כי זר יהיה

זרעך, וכמו כן ביצחק יקרא לך זרע, ומשנולד יצחק ועד שיצאו ישראל ממצרים ה'

שנה. אמר לו רוב"ז: ואלוה פמובי ומושב בני ישראל אשר יסבו במצרים שלשים שנה

וארבע מאות שנה, חו"ל יסבו ישראל במצרים, וח' שנים עד שלא בא יעקב למצרים

נולדו לו שני שבטים ליוסף מנשה ואפרים, והם השבטים שנאמר (בראשית מז 5)
אפרים ומנשה כראובן ושמעון יחיו לי חרי בטן שנה, ימים ולילות ת"ל שנה,
שדלג את הקץ בזכות אבות שהן גבעות עולם.

והרמבם באגרתו לחימון כותב: ודע שהקץ שבאר הקב"ה אותו בבאור כלומר
גלות מצרים שאמר ועבדום וענו אותם 400 שנה לא נודעה אמתהו ונמלו בו ספק, מהם
מי שסבר שארבע מאות שנה אלו משעה שירד יעקב אבינו למצרים, ואחרים חשבו
מחשחיל השעבוד, והיא שנה שבעים לאמר שירד יעקב אבינו למצרים, ואחרים חשבו
אותו משעה ~~אמתהו~~ שנאמרה נבואה זו ואברהם אבינו והוא סמך בין הבחורים וכו'
ראה גם במגילת הסגולה לב"א בר"ח דף 79,20, ומאור עינים דף 289, 297, חב"ד דף 9.

בספר בראשית (ש"ו 16) נאמר: "ודור רביעי ישובו הנה", לפני זה (פסוק 17)
נאמר: ידע חדע כי זר יהיה זרעך בארץ לא לחם, ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה".
סדר עולם פ"ג אומר: נאמר לאברהם אבינו בין הבחורים ידוע חדע כי זר יהיה זרעך,
זה יצחק שנאמר (בראשית כו' 62) ביצחק יקרא לך זרע, וביצחק הוא אומר (שם, כה' 26)
ויצחק בן ששים בלדו אותם, ואבינו יעקב אמר לפרעה: ימי שני מגורי שלשים ופאת
שנה (שם מז' 9) הרי קץ נשתיירו שם ר"י שנים כו", או יכלכל ד' מאות שנה היה
ישראל במצרים, וחלף קצת פיורדי מצרים היה, וכתוב (שמות ו' 18), ושני חיי קצת
שלש ושלשים ופאת שנה וגו' ושני חיי קצת שבע ושלשים ופאת שנה (שם 20) ופ'
שנים של משה הרי ש"נ שנה, אלא מה ת"ל ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה למלך
שכל זמן שזרעך בארץ לא לחם ארבע מאות שנה ועבדום, אלו ימי השעבוד, וענו אותם
אלו ימי הענוי, וכלם ארבע מאות שנה.

מכילתא בא פי"ד: ארבע מאות שנה - כחוב אחד אומר (שמות יב' 40) שלשים

שנה וארבע מאות שנה, וכחוב אחד אומר ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה כיצד יחייסו שני מקראות אלו, שלשים שנה עד שלא נולד יצחק נגזרה גזרה בין הבתרים.

לדור רביעי' ישובו הנה (בראשית טו 16): מדרש הגדול: וכי דור רביעי

באו לארץ, הלא ישנם שבעה, שמונה, תשעה, עשרה? שבעה מאברהם עד משה, שמונה

אמנם מאברהם עד כלב, תשעה מאברהם עד נחשון, עשרה מאברהם עד יהושע, א"כ למה

נאמר ו"דור רביעי"? מלמד שאין מונין אלא מאותו הדור שירדו למצרים, שהרי קהת

מיורדי מצרים ובני משה נכנסו לארץ (קהת, עמרם, משה, בני משה).

ברשימת העמים אשר ה' הבטיח לאברהם (בראשית טו 19-21) לא נזכרו החיים

(מעשה שנמנו כאן לא ניתנו שלטה: הקיני, הקנזי, והקדמני (בראשית ט"ד).

11.4.60, יום ב' ערב מסח

סלגרתתי חוקר לנבחרת כדור רגל השבת פיוגוסלביה - לשוח החקופה בלודו

כבוד וברכה למנצחים. הבאתם מחנה-הג יפה לעם בישראל. אנשיכו במאפציהם וחלכו

מחיל לחיל - ד.ב.ג.